

Algemeene Secretarij.

Den 16 Julij 1830.

Alzo ISAK JACQUES DE MESQUITA, zich bij rekestē aan den Hoogen Raad der Nederlandsche West-Indische Bezittingen heeft geadresseerd, met verzoek om Brieven van Manduissie, voor de Slaven genaamd CORNELIS en HENTJE, hem in eigendom aankomende.

Zoo is het, dat de Hoogen Raad goedgevonden heeft, alvorens op dat verzoek te disponeren, op te roepen, al de genen welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich daartegen te verzetten, om binnen zes weken na de dagteekening dezer, hunne schriftelijke oppositie ter Algemeene Secretarij in te dienen; zullende bij gebreke van dien, na dat gemelde termijn zal zijn verstreken, door den Hoogen Raad zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Algemeene Secretarij.

Den 16 Julij 1830.

Alzo CHRISTIAAN GOLLENSTEDÉ, in relatie als Administrateur der Plantaadje *la Jalousie*, behoorende aan het Fonds van Negociatie, onder directie van JACOB LUDEN DZ. en ANTHONIJ LUDEN JHZ., te Amsterdam, zich bij rekestē aan den Hoogen Raad der Nederlandsche West-Indische Bezittingen heeft geadresseerd, met verzoek om een Castice slavenkind genaamd JOHN THOMAS, aankomende gemelde Plantaadje, op den privé naam van JACOB LUDEN DZ. en ANTHONIJ LUDEN JHZ., te mogen doen overschrijven.

Zoo is het, dat de Hoogen Raad goedgevonden heeft, alvorens op dat verzoek te disponeren, op te roepen al de genen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben zich daartegen te verzetten, om binnen veertien dagen na de dagteekening dezer, hunne schriftelijke oppositie ter Algemeene Secretarij in te dienen; zullende bij gebreke van dien, nadat gemelde termijn zal zijn verstreken, door den Hoogen Raad zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Algemeene Secretarij.

Den 16 Julij 1830.

Alzo JOHANNES GEORGE VIEIRA, zich bij rekestē aan den Hoogen Raad der Nederlandsche West-Indische Bezittingen heeft geadresseerd, met verzoek om een Neger jongen genaamd DAVID, aankomende de Plantaadje *de Goede Hoop*, op den privé naam van hem JOHANNES GEORGE VIEIRA te mogen overschrijven.

Zoo is het, dat de Hoogen Raad goedgevonden heeft, alvorens op dat verzoek te disponeren, op te roepen al de genen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich daartegen te verzetten, om binnen veertien dagen na de dagteekening dezer, hunne schriftelijke oppositie ter Algemeene Secretarij in te dienen; zullende bij gebreke van dien, na dat gemelde termijn zal zijn verstreken, door den Hoogen Raad zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Algemeene Secretarij.

Den 16 Julij 1830.

Alzo SALOMON DE LA PARRA en CORNELIS VAN ELMPT, in kwaliteit als Gemagtigden van Mr. DAVID JACOB VAN LENNEP, GERARDUS BLANCKE en WILLEM REBEL, als Commissarissen, en ADRIANUS LODERWIJK VAN HARPEN, als Directeur der Societeit van de gezamenlijke Eigenaars der Plantaadje Groningen, en in die relatie gemelde Plantaadje administrerende; zich bij rekestē aan den Hoogen Raad der Nederlandsche West-Indische Bezittingen hebben geadresseerd, met verzoek om de Slaven, met namen:

Bacchus, Abraham, Elias, Marits, Kapitein, Rotterdam, Bienvenue, Damon, Koridon, Frederik, Hoop, Paulus, Samson, Nera, Frans, Willem, Frankfort, Generaal, Profiet, Prins, Jacob, Soldaat, Bataaf, Green, London, Saxen, Mei, Nieuwjaar, Groningen, Tamboer, Fortenaar, Corporaal, Wolf, Jan, Hazard, Primo, Cupido, Antonie, Petronella, Annatje, Bebé, Louiza, Rosetta, Anna, Eva, Derinda, Bellona, Rozina, Aaltje, Fortuna, Lucretia, Dora, Nannie, Sokkenelle, Pandora, Flora, Julia, Philippina, Nanoe, Johanna, Mimie, Susanna, Betje, Bergere, Alida, Lady, Kettie, Martina, Agatha, Isaak, Welkom, Jannie, April, Appollo, Adam, Minosabie, Winst, August, Klaas, Adriaan, Secondo, Heintje, Andries, Arie, Constantie, Trui, Philida, Lisette, Jansie, Santje, Kea, Chanton, Patientie, America, Cornelia, Sophietje, Jetta, Louis, Coba, Magdalena, Martha, Lotje, Cornelis, Carolina, Angelica, Cato, William, Hendrik, Mijntje en Frits; aankomende de Plantaadje Groningen, op den privé naam van der Suplianten Principalen te mogen doen overschrijven.

Zoo is het, dat de Hoogen Raad goedgevonden heeft, alvorens op dat verzoek te disponeren, op te roepen al de genen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben zich daartegen te verzetten, om binnen veertien dagen na de dagteekening dezer, hunne schriftelijke oppositie ter Algemeene Secretarij in te dienen; zullende bij gebreke van dien, na dat gemelde termijn zal zijn verstreken, door den Hoogen Raad zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

gen te verzetten, om binnen veertien dagen, na de dagteekening dezer, hunne schriftelijke oppositie ter Algemeene Secretarij in te dienen, zullende bij gebreke van dien, nadat gemelde termijn zal zijn verstreken, door den Hoogen Raad zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Algemeene Secretarij.

Den 16 Julij 1830.

Alzo JOHAN CHRISTIAAN FREDRICH WALTHER in kwaliteit als speciaal gevolmagtigde van THEODOR GULCHER, RODOLPHE LE CHEVALIER en JOHANNES PREIJER te Amsterdam, dewelke zijn gevolmagtigden van JAN BRANDWIJK te Drumpt, eigenaar der Plantaadje *Klein Westphalenshoop*, zich bij rekestē aan den Hoogen Raad der Nederlandsche West-Indische Bezittingen heeft geadresseerd, met verzoek om de Slaven, met namen:

Carl, Damon, Christiaan, Boston, Onverwacht, Jonas, Primo, Quassie, Vrijdag, Mattappica, Thelenuichus, Baron, Sorke, Philip, Andries, Janson, April, Vrijdag, David, Isak, Koning, Avontuur, Augustus, Willemijntje, Idjuba, Livia, Daphina, Monkie, Eva, Delis, Miemie, Dina, Kaatje, Coquette, Aurora, Christina, Sara, Francina, Finetta, Sophia, Livia, Juno, Annetta, Sonetta, Prostatie, Jansie, Cleopatra, Annatje, Sambo, Hercules, Winst, Bonaparte, Rosamba, Vaandig, Sergeant, Luitenant, Geertje, Quakoe, Susanna, Truitje, Sophietje, Saratje, Dora, Media, Magaritha, Princes, Louisa, Fortuna, Maria, Philippa, Pitje en Elisabeth; aankomende de Plantaadje *Klein Westphalenshoop*, op den privé naam van des Supliants Principalen te mogen doen overschrijven.

Zoo is het, dat de Hoogen Raad goedgevonden heeft alvorens op dat verzoek te disponeren, op te roepen al de genen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben zich daartegen te verzetten, om binnen veertien dagen na de dagteekening dezer, hunne schriftelijke oppositie ter Algemeene Secretarij in te dienen; zullende bij gebreke van dien, na dat gemelde termijn zal zijn verstreken, door den Hoogen Raad zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Algemeene Secretarij.

Den 15 Julij 1830.

De Heeren ABRAHAM FERNANDES JUNIOR en ABRAHAM MOZES FERNANDES, benoemd zijnde tot DEURWAARDERS bij de Regtbank van Kleine Zaken alhier, hebben den voor hunne betrekking bepaalden Eed, in handen van den Gouverneur Generaal afgelegd.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

UITENLANDSCHE BERIGTEN.

GROOT-BRITTANNIE.

Londen den 6den Mei.

In het dagblad van Sidney vindt men het volgende verhaal, door den President van Paramatta opgegeven, behelzende eenige opheldering omtrent een bijzonderheid der natuur, welke in het voornaamste der Britsche vestigingen in de Australische gewesten ontdekt is, en die men aanvankelijk ten onrechte voor het kenmerk van eenen gewonen vuurberg gehouden had, hetzelfde is van de volgende inhoud:

Tusschen de spitsen der beide bergen, aan welke de inboorlingen den naam van Ovingen geven. (Zij liggen niet verre van de Hunters-rivier) is noch kolk noch mond, noch andere opening te bespeuren, het thans brandende gedeelte van der ovingen berg dat uit eenen zeer digten zandsteen bestaat, bevat gedeelten der beide hellingen van denzelfden berg. Kort geleden heeft het aardvuur voortgangen gemaakt, door langs de noorderspits, die de hoogste is, af te dalen; tegenwoordig klimt het met woede langs de tegenovergestelde zuiderhoogte opwaarts. De plaats van den brand tusschen twee toppen van denzelfden berg heeft den Heer Mackie waarschijnlijk overgehaald, om de spleten van dien berg een kolk te noemen. Het ware van de zaak is, dat, naar mate het onderaardsche vuur zich uitbreidt, de rots in holigheden van verschillende wijde openberst. Ik heb de voornaamste dier openingen opletten onderzocht. De rots, een vaste gresklomp, vertoont een spleet van twee voetep wijd, die hare bovenste en zijdelijke zijwand aan het gezicht blootgesteld liet; daar het gespleten deel van onderop gebersten was, was het ingezonken en de holte vormde de bolronde oppervlakte der verhitte rots. Ik zag in deze opening tot op een diepte van ongeveer vijftien voeten neder. De wanden der rots waren wit-gloeiende, zoo als die van een kalkoven, en zwavelachtige vocht dampen rezen uit de diepte der holheid op. Ik hield mij op het deel der rots, dat van het bovenste afgescheiden was en wierp steenen in de opening; het gedruis hetwelk zij maakten, scheen zich in een onpeilbaren afgrond onder mijne voeten te verliezen. De tegenwoordig brandende oppervlakte op den berg kan omtrent een acre bedragen; men ziet in de bovenkorst verscheidene dier spleten, van ongelijke wijde, uit welke aanhoudend zuilen van zwavelachtigen rook opgaan en welker boorden met geëristalliseerde zwavel-bloemen bezet zijn; de kleur dier kristallen verschilt van het hoogste oranje, door een innemenging van ijzer te weeg gebracht, tot het lichtste stroogeel, daar waar alum de overhand heeft. De oppervlakte van den grond, in de nabijheid der spleten, was te heet, dan dat ik er lang op kon vertoeven, en de dampen die uit de gaten opstegen, deden mijne longen onaangenaam aan. Op de randen der onderste spleten werd ik een bitumineuze en glinsterende stof gewaar. Nergens ontdekt men eenige lava of eenigerlei trachiet; ik zag even min eenig blijk van steenkool. Aan de zuider helling van den berg ontspringt een bron van nitruutend water. De hoogte van het brandende deel van den Ovingen-Berg kan ongeveer 1500 (Engelsche) voeten boven de zee liggen, wanneer men tot grondslag van rekening de hoogte neemt, welke de Heer Cunningham aan de uiterste spits der naburige Liverpool-Bergen gegeven heeft.

Ik geloof, dat het branden van den berg voortduurt; sedert eenen tijd, welken het menschen geheugen verre te boven gaat; dat het van vroegere dagteekening is dan het ontstaan van het geslacht der inboorlingen van Australie en dat het nog gedurig voortgangen zal maken. Onderaardsche brandstoffen moeten van tijd tot tijd, het zij door een werking der electriciteit, het zij door eenige andere onbekende oorzaak, vuur gevat hebben; dit heeft gepoogd zich eenen uitgang te banen, heeft door de uitzettende kracht van hette en damp de hechte zandsteen-rots in groote blokken doen bersten, en op deze wijs voortgaande spleten gevormd. Op een deel des bergs, hetwelk een voorkomen van openbersting vertoont, gelijk aan dat, waar het vuur thans werkt, staan overoude boomen in vollen groei, welke ontsproten moeten zijn nadat de brand op den grond, dien zij thans bekleeden gewoed had, want al die de tegenwoordig brandende oppervlakte bedekt hadden, zijn vernield; de stammen van verscheidene derzelve liggen nog, half, verbrand op den grond verspreid.

Ik bestoeg den hoogsten top des berg, boven het tegenwoordige en jongste veld des brands; deszelfs top en zijden, die omtrent honderd acres oppervlakte hebben, zijn als het ware, door den heeten damp gebakken, verscheidene steenen, die er liggen, schijnen tot glas gebrand; op dit gedeelte des bergs vindt men groote boomen, onder welke vele duidelijke van eenen hoogen ouderdom zijn. De Heer Mackie zegt in zijn verhaal dat; „in een ruimte van anderhalve mijl afwaarts was er, uitgezonderd eenige half verbrande stronken, geen spoor van plantengroei te vinden; geen grashalmje vervolgde het oog; alles van den crater af tot op een mijl afstands en verder is een rotsachtige, dorre en onvruchtbare woestij.” Doch tijdens mijn bezoek zag men er boomen en gras tot op den afstand van weinige voeten van het thans brandende deel des bergs. Eenige schreden verre van die plaats, bemerkte ik, dat men den vorm eener schelp uit den zandsteen had weg genomen,

en in eenen hofte aan den voet des bergs werd ik het daarzijn van zwarten kalksteen gewaar, gelijk ook aan deszelfs zijden verstrooide blokken rooden zandsteen, benevens stukken van ijzer houdende steenen. Onder het opklimmen raapte ik verder kleine staaltjes van chalcedoon en agaat op.

„Ik heb het zich hier opdoend verschijnsel vergeleken met de beschrijvingen van de werking der vulkanen en onderaardsche vuren aan andere oorden van onzen aardbol, en ik kan tusschen de waargenomen daadzaken geenerhande naauwkeurige gelijkheid vinden. Men kan dus, naar het mij voorkomt, den brandenden berg van Australie als iets eenigs en zonder voorbeeld beschouwen; het is weder een blijk van de zonderlingheid der natuur in deze gewesten, alwaar zij zich niet in alles naar de wetten schijnt te voegen, welke de wijsgeeren der oude wereld haar hebben voorgeschreven.”

MENGELWERK.

DE KUNST VAN BEN HALSDOEK.

Zoudt ge het gelooven Lezers! dat, bij mannen, de kunst van den halsdoek te strikken of te knopen, te Parijs, ja zelfs te Londen, thans een zaak geacht wordt van het hoogste belang; en dat daarover in eerstgenoemde wereldstad, een boek is in het licht verschenen, al spoedig ook in het Engelsch vertaald en tot zevenmaal herdrukt, waarin deze gewigtige wetenschap in al haren omvang wordt geleerd. „De kunst van den halsdoek,” zegt de heer J. B. BLANC, „is voor den man van smaak hetzelfde, wat de kunst van een diuer te geven is voor den staatsman.” Ook de kleur wordt in dezen zoo belangrijk gekeurd, dat men in vollen ernst vernield vindt, hoe BONAPARTE met een zwart-zijden halsdoek, of cravate, bij Lodi, Marengo en Austerlitz de overwinning bevocht, en als zeer opmerkelijk daarbij aangeekend, dat hij bij Waterloo een witten omhad, terwijl hij den vorigen dag nog in zijn zwarten verscheen. De oudste knoop — de vader dus van alle volgende — is de *naud Gordien*; zijnde, als nog — en geen wonder! — het gewigtigste voorstel, dat den student van den halsdoek kan worden aangeboden. Het valt inderdaad niet gemakkelijk, in de geheinen de er onuitputbare wetenschap te worden ingewijd! Mille-et-un wijzigingen van den halsdoek, welk een uitgebreid veld, dat bij ons, als 't ware, nog geheel braak ligt! Doch met slechts twee uren studie daags kan men het in dezelve al verre brengen; en een paar uren daags, voor den spiegel gesleten, is voor een Monsieur Musard een waardige en welkome tijdsbesteding. — Het smart ons, in het gewigtige onderwerp niet verder te kunnen indringen. Wij moeten ons dus tevreden houden met de bloote opnoeming der onderscheidene vormen en benamingen, welke hier breedspakig behandeld worden; aldaar zijn: *cravate à l'Orientale, à l'Americaine, collier de Cheval, sentimentale, à la Byron, en cascade, à la Bergami, de Bal, mathématique, à l'Irlandaise, à la Gastronomique* (maar even vastgemaakt, dat dezelve, in geval van onverhoedsche stikking, in een' ongewenk kan worden weggenomen!), *à la Diane, en coquille, romantique, à la fidelité, à la Talma, à l'Italienne, à la Russe, Jesuitique, diplomatique* enz. enz. enz. „Bijaldien,” zegt de Schrijver, „mijnen Lezeren hun hals lief is, zij hun geraden, meerder oplettenheids op hunnen doek te vestigen. Wij kunnen hun verzekeren, dat een welgeknoopte of gestrikte halsdoek beter is, dan de vleijendste brief van aanbeveling, of de gunstigste gelaatsuitdrukking. Een elegante Gordiaansche knoop heeft menig een aanzienlijk inkomen, en de fraaiste vrouw op den knoop toe, bezorgd. Dat men het dus niet als een zaak van beuzelachtigen aard beschouwe. Een halsdoek *comme il faut* is gelijkluidend met geluk,” enz.

VERZEKERING TEGEN INBRAAK.

Een horologiemaker, AUGUSTE MOINEAU genaamd, een franschman van geboorte en woonachtig te Cadix, heeft korteling een werktuig uitgevonden, aan hetwelk hij den naam van *celador* (oppasser) gegeven heeft; zijnde een verzekering tegen dieven. De *celador* is zeer draagbaar, en laat zich gemakkelijk achter een deur of een venster hechten, zoodanig dat, wanneer men dezelve tracht open te breken, de *celador* als dan drie achter een volgende uitbarstingen laat hooren, even als drie pistoolschoten.

ADVERTENTIËN.

Op autorisatie van de Commissie uit het Gemeente Bestuur, tot de Zaken der Algemeene Wees-, Desolate- en Onbeheerde Boedels Kamer, zullen Kurators aan D. MONTGOMERY qq. en LEVI BIXBY qq., overgeven den boedel en nalatenschap van wijlen MASON MORSE.

Paramaribo den 18 Julij 1830.

R. GOLTENSTEDE,
Scriba.

N. L. BRAAM, Exploiteur bij den Hove van Civile en Criminele Justitie dezer Kolonie, zal op Vrijdag den 23 Julij 1830, des morgens de klokke Negen uren, ter Kastelenije van het Hof van Civile en Criminele Justitie, publiek bij Executie verkoopen:

De Slavinnen *Mietje en Kokette*, aankomende den Boedel de Weduwe ABRAHAM ELIAZER SALOMONS JR.

De Slaven *Capitaal, Nancij, Charles, Truitje en Jeanette*, aankomende JAN HENDRIK FRANKE.

De helfte in het Huis en Erf, aan de Watermolen Straat, L. B. N° 7, aankomende CHARLES MORTIER.

Paramaribo den 16 Julij 1830.

W. ed. C. S. GOMPERTS zal HEDEN des nademiddags ten 4 uren, op VENU verkoopen: Een partij *Timmermans en Schrijnwerkers Gereedschappen*, Kopergoed en Stukgoederen om verkoop-rekening te sluiten.

De Ondergeteekende geadmiteerd zijnde, als *MEDICINE DOCTOR* bij het Collegie Medicum alhier; recomman-deert zich in de gunst van de geëerde Ingezetenen dezer Kolonie, in de diverse vakken van zijn Practijk, belovende een vlijtige en dienstvaardige attentie, zijnde gedomicilieerd ten Huize van Me-jufvr. M. E. GEERKE, in de Heeren Straat.

Paramaribo den 18 Julij 1830.

E. D. G. BUMSTEAD, M. D.

GEBROEDERS PINEDO

Van Woonplaats veranderd zijnde, en thans woonachtig aan de Klipsteenstraat, over den Apotheek van den Heer A. SAMUELS, hebben de eer zich steeds te recommanderen tot het repareren van *Time Keepers, Cronometers, Cilenders, Muzijk-Horologien* en alle soorten van *Mechanique Werken*.

En presenteren te Koop, een assortiment van fraaie *Pendules*, gouden en zilveren *Zak-Horologien*, dewelken zij per de laatste Schepen ontvangen hebben.

Paramaribo den 13 Julij 1830.

J. P. L. WEIMANN heeft ontvangen per de Schepen *Wilhelmina* en de *Syrinaamsche Vriend*, en presenteerd te Koop:

Rode Wijn in oxhoofden, exquisite *Gras-Buter, Hammen, Zout-Vleesch, Rook- en Pekelspek, Rolpens, Worst en Saucijsjes, Brunswijker Worst, Saucijs de Bologne, Osseribben, Rook-Vleesch, gerookte Ossetongen, Augurkjes* en andere *Goederen* meer.

SCHEEPS-TIJDING.

UITGEZEILD.

Z. M. Oorlogs-Brik *de Valk*, Komm. Kapt. Luit. W. J. VAN ES, naar Curaçao.
Z. M. Oorlogs-Brik *de Panther*, Komm. Kapt. Luit. D. BUIS, naar de Nederlanden.
Het Transport-Schip *de Zeemeeuw*, Komm. MOLENAAR, naar Curaçao.

Gedrukt te Paramaribo, bij de *Erff*

J. BRINK.